

PREGÓ FESTES DES FORTÍ 2009

Parque Terra

Bon dia a tots:

Mossèn Alfred Miralles, rector d'aquesta la nostra Parròquia.

D. Josep Sanchis i Pastor, president de l'associació de veïns de la barriada des Fortí.

Amics i amigues, senyores y senyors.

En primer lloc, voldria agrair-vos la vostra presència en aquest acte i posterior Eucaristía, de manera molt especial al Sr. Sanchis, per haver pensat en mi per ésser la pregonera de les festes de la nostra estimada barriada.

Si consultau en el diccionari la paraula " pregonar " veureu que, en sentit figurat, vol dir alabar els fets d'altres persones o fer públic allò amagat o secret.

Idò jo faré les dues coses, és a dir, vos contaré un poc de la meva vida i lo ben acollida que sempre m'he sentida en aquesta Parroquia i en aquesta barriada.

Quan aquell horabaixa del passat mes d'agost vaig rebre la cridada de na Joana María Pou comunicant-me que seria la pregonera d'enguany, en varen envair una mescla de sentiments.....sorpresa, alegria, incredulitat i al mateix temps una certa preocupació per estar a l'alçada dels meus predecessors, que havien deixat el llistó molt alt.

Començaré contant-vos que vaig néixer a la dècada dels anys 50 a la llar familiar del carrer Fenoll, en es Coll dén Rebassa, una barriada que impriméix caràcter, ja que em sent “ collera “ per els quatre costats.

La meva infantesa està íntimament lligada a la meva família, començant pels meus pares i seguint pels meus estimats padrins, només tenc bons records d'aquells anys, com sempre envoltada d'estimació i dolçor, creixent en un ambient familiar a òn es vivía en funció d'uns valors, que malauradament avui, com tots sabeu, es van perdent.

Em referesc a l'esforç, el sacrifici, la constància....etc.

A una edat molt primerenca, quan tenia més o manco 3 anys, em varen inscriure a l'escola de can Lladó, perquè m'anàs espavilant un poc i sortis de les faldes dels meus padrins, dic dels meus padrins, perquè el meu pare era taxista y feia feina tot el dia i la meva mare tenia una botiga i jo estava tot el dia amb els padrins i dues tietes; en aquesta escola hi vaig estar fins els 7 anys.

A partir d'aquesta edat i com moltes nines d'aquella época, vaig estudiar al col·legi Madre Alberta, allà em vaig formar fins els 18 anys, les monges em varen inculcar una visió del mon i de la vida basada en l'humanisme cristià que he procurat, no només conservar, sinó desenvolupar per tractar d'èsser una persona de bé.

Del col·legi surten els millors records de la meva adolescència on, a part d'estudiar, vaig fer un grup de bones amigues, que, a dia d'avui, no hem perdut el contacte i ens reunim un dia cada any per evocar temps antics i riure, sobretot riure molt.

L'estiu de l'any 1971, la meua vida va experimentar un canvi radical, ja que, de manera sobtada, vaig perdre mon pare, un home feiner, extravertit, amic dels seus amics, que ens va deixar als 47 anys a conseqüència d'un accident de trànsit. D'un dia a l'altre ma mare i jo quedàrem totes soles i sense poder creure el que havia passat.

Per sort, mesos enrere, havia conegut un al-lot sevillà, que acabava d'arribar a l'illa procedent de Madrid, en la seva primera destinació professional.

Per les festes nadalenques de l'any 71, ma mare, en Miquel i jo vàrem visitar els seus pares a Sevilla i a partir d'aquí vàrem decidir casar-nos i emprendre una nova vida junts.

El dia del nostre casament, a la Basílica de Sant Francesc, un horabaixa del mes de Febrer de l'any 1972, vàrem fer realitat el nostre somni d'unir les postres vides. Va ser un dia molt feliç per nosaltres, però hauria donat lo que fos per anar a l'altar del braç de mon pare.

A dia d'avui, 37 anys després, en Miquel i jo tenim una relació de parella molt especial, estam molt compenetrats i desitjam passar la resta de la nostra vida junts, si Dèu ho vol.

L'any 1987 deixaren es Coll y decidiren traslladar-nos a viure a Palma i ho vàrem fer al número 3 de la Plaça del Fortí, on vivim actualment.

Va ser un començar de nou, deixant enrere el meu estimat Coll, els veïns, amics, familiars, etc. A mesura que m'anava habituant a viure a Palma, amb totes les aventatges e inconvenients d'una ciutat, vaig tenir la sort de conèixer una al-lota que ha esdevingut en una

de les meves millors amigues, em referesc a na Carme Piña, ella em va introduir en el cor parroquial.....gràcies, Carme.

En aquells moments el cor estava dirigit per mossèn Vicenç Joan Rubí, excel·lent músic i millor compositor.

Al cap d'un temps es va fer càrrec del cor en Jesús Albertí, a qui estic molt agraïda perquè em va ensenyar tot lo que sé de cant coral....., gràcies, Jesús.

Vos he de dir que entrar en el cor va ésser una de les decisions més positives, ja que sempre m'ha agradat molt cantar.

Al mateix temps que feia els meus “ pinitos “ com a contralt en el cor, mossèn Joan Darder, aleshores rector de la Parroquia, va fer una crida damunt la trona, demanat catequistas per reforçar la plantilla, ja que en aquells moments es feia dos dies a la setmana. No m'ho vaig pensar dues vegades y vaig començar a fer catequesi amb l'ajuda inestimable de na Tita Crespí i un grup de companyes, algunes d'elles avui en dia encara formen part de l'equip, em referesc a na Rosita Pons, na Joana Maria Pou, na Pilar Brussotto, na Lluïsa Pilar López de Soria, na Catalina Cladera, na Maria Castillo, na Conxita Carbonell, na Joana Ripio....(deman disculpes si en deix qualcuna), gràcies a totes pel vostre suport.

Actualment el grup de catequistas som una pinya, estam totes molt unides i a part de companyes som molt bones amigues.

No em puc oblidar d'una tercera activitat tan gratificant com les altres, em referesc als cursos de ball de bot impartits per na Joana María Pou i el seu fill Xisco en el saló parroquial i que tantes bones estones ens fan

passar i que ens ham permès ballar l'oferta a les diferents celebracions de la Parròquia.....gracies Joana Maria, gracies Xisco.

Amb aquest repas per la meva vida, les persones que no hen coneixian, tindran una idea de com som i lo que faig.....com veureu, la meva vida es força llana y senzilla, intentant caminar per aquest mon sembrant el be.

Ara vos dire que la nostra Parroquia és un reflex de la barriada que l'envolta y que està oberta a totes les persones que s'hi acosten sense distinció d'origen, raça, llengua o condició social. És per aixó que ha esdevingut allò que podriem anomenar una Parroquia " globalitzada " amb feligresos procedents de països tan llunyans com Nigèria, Ecuador, Colombia, Xina, etc. De fet, els feligresos nigerians estan tan integrats que participen activament en l'eucaristia i en diferents actes, tal com la darrera festa de fi de curs on es varen deleitar amb el só ancestral dels tambors africans. Afortunadament, el nostre rector domina la llengua kirundi i aixó li permet connectar fàcilment amb aquests germans procedents d'Àfrica.

No em vull oblidar d'una familia xinesa que cada diumenge vénen a missa amb els seus fills, amb gran recolliment. En resúm, una esglèsia amb una feligresia multirracial que reflecteix en petit allò que és la barriada des Fortí que, sense deixar de ser lo que sempre ha estat, una barriada populosa, de gent treballadora, s'ha convertit en un gresol de cultures, sense que, gràcies a Dèu, es detectin problemes greus de racisme o xenofobia.

Es per tot aixó que, a sa cloenda d'aquesta setmana d'activitats lúdiques, desitj de tot cor que les festes populars que cada any organitza l'associación de

veïns, hagin sigut un exemple de tolerancia i germanor i que, a pesar de la crisi que ens envolta i que no és només econòmica, sapiguem divertir-nos amb salut y alegria i que les festes des Fortí les puguem celebrar tots plegats durant molts d'anys.

Una vegada més, vos vull donar les gràcies per la vostra atenció y desitjar-vos tota casta de sort i felicitats.